

Underfrister, der andrage paa en midlertidig Lov om Kommunernes Bestyrelse.

Disse Petitioner ville blive henlagte paa Thingets Bord.

Rigsdagsmanden for Københavns 2den Valgkreds (M. Hage) har tilfattet mig et Andragende fra Bestyrelsen af Foreningen til Søfartens Fremme, hvilket Andragende med tilhørende Bilag efter Begjæring vil blive afgivet til Finantsudvalget.

Fra Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har jeg modtaget Exemplarer af en Brochure, betitlet „Danmarks Riges Grundlov contra Høfsteen i Heelstaten og Slesvig udenfor Danmarks Rige,“ af K. A., hvilke Exemplarer ville blive omdeelte paa de Herrer Medlemmers Pladser.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til Spørgsmaal om Fremme af følgende Lovforslag:

- a) Forslag til Lov om Erhvervelse af Styrmandspatent.
- b) Forslag til Lov om Dimissions-examen ved Seminarierne.
- c) Forslag til Lov, hvorved Skolelærernes Undervisningsfrihed høvdes og bestemmes.
- d) Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Udskrivning af Skolerne.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges det, at samtlige disse Lovforslag skulde nyde Fremme.

Man gik dernæst efter Dagsordenen over til Vedtagelse af Behandlingsmaaden af:

- a) Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klæggere og
- b) Forslag til Lov, angaaende den offentlige Orden paa Søn- og Helligdage.

hvilke begge uden Afstemning vedtoges at skulle gaae umiddelbart til 1ste Behandling.

Efter Dagsordenen foretoges derefter den af Rigsdagsmanden for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tschering) til Indenrigsministeren anmeldte Forspørgsel.

Tschering: De fleste Medlemmer her i Salen have upaatvivlelig bragt med sig eller faaet fra deres Hjem Meddelelse om en i høi Grad stuet Forventning, da man hørte, at Kommuneloven ikke havde faaet Hs. Majestats allernaadigste Approbation. Den hele Befolkning, eller dog den laugt overveieende Deel af den, som var interesseret i dette Spørgsmaal, havde med stor Glæde seet, at Regeringen endelig beskæftigede sig med een vigtig Side af en Sag, med hvilken den skulde eller var under Forpligtelse at skulle beskæftige sig fra Grundlovens Givelse, og man kunde gjerne sige for en stor Deel af Befolkningens Skyld den vigtigste Side af denne Sag. Den havde glædet sig, siger jeg, da den saae et Forslag, udgaende fra Regeringen, blive indbragt, og da den saae dette Forslag behandlet i det andet Thing med stor Omhyggelighed og endelig komme saavidt, at det med Regeringens Tilstemning, idetmindste i de fleste væsentlige Punkter, blev voteret der, for at overbringes til dette Thing, og dette Thing ogsaa hastede med at vise sin Anerkjendelse af det gjorte Skridt, ved snarest muligt at give sin Tilstemning til Forslaget selv i de Punkter, hvor man kunde have ønsket det udvidet og forbedret. Det vendte tilbage igjen til det Thing, hvortil det i Forblindelse med Regeringen havde faaet sin Oprindelse og vandt derpaa et fornyet Bifald, og nu forelaa det til Ministeriet igjen; det var Regeringen, der igjen skulde foreslaae Hans Majestæt enten at give det sin Tilstemning eller nægte den. Det var til en vis Grad — jeg skal gjerne indrømme det — noget forandret, men ikke forandret i det væsentligste Punkt, vendt tilbage igjen til sin Kilde, hvorfra man nu troede, at det skulde udsprede sin gavnlige Virkning over hele Landet, men dette Haab blev stuet. Jeg skal ikke undersøge, hvorfor. Det er mig meget magtpaaliggende ved denne Leilighed at fremhæve, hvor fuldstændigt vi vide at høre os un-